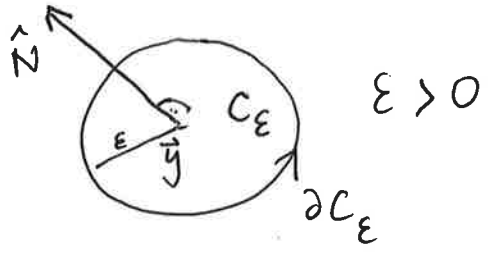

Tolkning av vektorn rot \vec{u}

Vi väljer en punkt \vec{y} i Ω

$|\hat{N}| = 1$

Cirkelskiva C_ϵ
med radie $\epsilon > 0$
 \vec{y} i centrum

$$\int_{\partial C_\epsilon} \vec{u} \, d\vec{r} = \iint_{C_\epsilon} (\text{rot } \vec{u}) \cdot \hat{N} \, dS \quad (\text{2d variant})$$

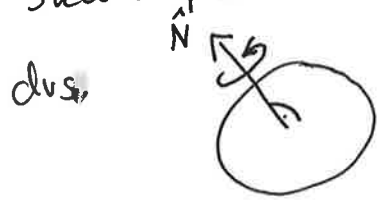
$$\lim_{\epsilon \rightarrow 0} \frac{1}{\pi \epsilon^2} \iint_{C_\epsilon} (\text{rot } \vec{u}) \cdot \hat{N} \, dS = \text{rot } \vec{u}(\vec{y}) \cdot \hat{N}$$

Anta att \vec{u} är ett kraftfält och $\text{rot } \vec{u}(\vec{y}) \neq 0$

$\iint_{C_\epsilon} (\text{rot } \vec{u}) \cdot \hat{N} \, dS$ är då arbetet per areaenhet C_ϵ ,

dvs arbetet som uträttas vid cirkulation av en enhetspartikel ett varv längs ∂C_ϵ .

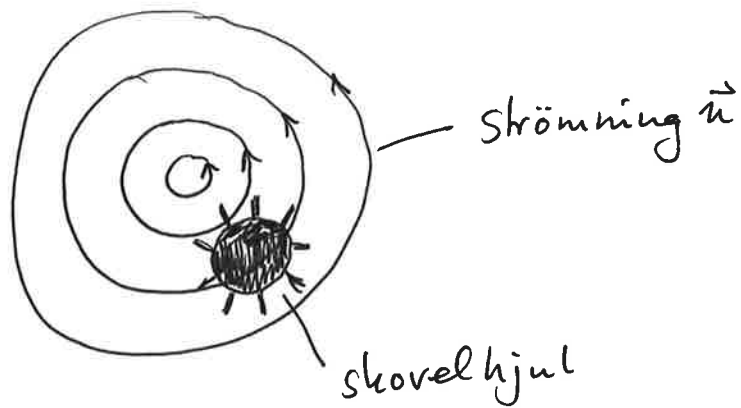
Gränsvärdet är störst när $\text{rot } \vec{u} \parallel \hat{N}$
(Skalarprodukt med cos!)

störst när cirkulations axeln sammanfaller med $\text{rot } \vec{u}$.

rot $\vec{u}(\vec{y})$ beskriver virveltendensen
av fältet \vec{u} i punkten \vec{y} .

$|\text{rot } \vec{u}(\vec{y})|$ är ett mått på virvelns styrka.

Största effekten när hjulet riktas så
att det är parallellt med vektorn $\text{rot } \vec{u}(\vec{y})$.

Fält för vilka $\text{rot } \vec{u} = 0$ i hela
definieringsmängden kallas virvel fria.

Vi pratade tidigare om potentialer.

$$\vec{u} = \text{grad } u = \left(\frac{\partial u}{\partial x}, \frac{\partial u}{\partial y}, \frac{\partial u}{\partial z} \right)$$

↑
potential u \vec{u}

Om $\vec{u} = \text{grad } u$, så är ju rot (grad u) = 0,

dvs. $\text{rot } \vec{u} = 0!$

Detta är ett mycket enkelt nödvändigt
villkor för att \vec{u} skall vara potentialfält!

KONTINUITETS EKVATIONEN.

Låt $\vec{u}(\vec{x}, t)$ vara ström täthets vektorn
(med enheter $\frac{\text{kg}}{\text{m}^2 \text{s}}$ eller t. ex. $\frac{\text{J}}{\text{m}^2 \text{s}}$)

Låt $p(\vec{x}, t)$ beteckna
produktionen (med enheter $\frac{\text{kg}}{\text{m}^3 \text{s}}$ eller $\frac{\text{J}}{\text{m}^3 \text{s}}$)

av det strömmande mediet
som sker i området Ω .

Stationära fallet då \vec{u} inte
beror av t :

$$\text{div } \vec{u} = p$$

Hur ser denna balans ekvationen
ut i det icke-stationära fallet?

Finns många exempel från

Hydrodynamik

Elektrodynamik

och även kvantmekanik!

icke-stationära fallet

Låt B vara ett godtyckligt klot i Ω .

Pga materiens/energis oförstörbarhet gäller för substansen i B vid varje tidpunkt att

$$\begin{aligned} &\text{Ökning (av substans i } B) \text{ per tidsenhet} \\ &\quad \uparrow \\ &\frac{d}{dt} \iiint_B \rho \, dx \, dy \, dz \\ &\quad \parallel \\ &\iiint_B \frac{d\rho}{dt} \, dx \, dy \, dz \end{aligned} = \begin{aligned} &\text{totala produktionen i klotet } B \\ &\quad \uparrow \\ &\iiint_B p \, dx \, dy \, dz \end{aligned} - \begin{aligned} &\text{utflöde ut ur } B \\ &\quad \uparrow \\ &\iint_{\partial B} \vec{u} \cdot \hat{N} \, dS \\ &\quad \parallel \text{GAUSS} \\ &\iiint_B \text{div } \vec{u} \, dx \, dy \, dz \end{aligned}$$

$$\rightarrow \iiint_B \left(\frac{\partial \rho}{\partial t} - p + \text{div } \vec{u} \right) dx \, dy \, dz = 0$$

\uparrow
godtyckligt klot

$\neq 0$

$$\Rightarrow \boxed{\frac{\partial \rho}{\partial t} - p + \text{div } \vec{u} = 0} \quad \text{kontinuitets-ekvationen}$$

Grundläggande vid alla studier av strömning!

Exempel: Diffusion

Diffusion är en speciell form av strömning av något ämne

Vi vill beräkna det diffunderande ämnets Koncentration $q(\vec{x}, t)$ i punkten \vec{x} vid tiden t .
 \uparrow
 motsvarar ρ i kontinuitets-egu.!

Fick's lag (empiriskt!)

$$\vec{n} = -D \text{grad } q(\vec{x}, t)$$

\nearrow Strömnings-vektor vid diffusion
 \uparrow Diffusions-konstanten

- diffusionsströmmen i varje punkt går i den riktning i vilken koncentrationen avtar snabbast
- strömstyrkan är proportionell mot koncentrationens förändringen.

Vi antar att D är oberoende av \vec{x} och t .

$$\rightarrow \frac{\partial q}{\partial t} - D \text{div grad } q = P$$

\uparrow produktion av det strömmande mediet
 $\frac{\text{kg}}{\text{m}^3 \text{s}}$ eller $\frac{\text{J}}{\text{m}^3 \text{s}}$

Vi vet att $\vec{\nabla} f = \left(\frac{\partial}{\partial x_1} f, \frac{\partial}{\partial x_2} f, \frac{\partial}{\partial x_3} f \right)$

$$\vec{\nabla} \cdot \vec{\nabla} f = \frac{\partial^2 f}{\partial x_1^2} + \frac{\partial^2 f}{\partial x_2^2} + \frac{\partial^2 f}{\partial x_3^2} = \Delta f$$

$$\rightarrow \boxed{\frac{\partial q}{\partial t} - D \cdot \Delta q = p}$$

Diffusions-
equationen

↑
produktion av det
strömmande mediet

(måste oftast kompletteras med
begynnelse- och randvillkor)

Exempel: Värmeledning

Värmeledning innebär ett slags energi-
strömning

$$T = T(\vec{x}, t) \quad \text{i varje punkt } \vec{x} \text{ i en kropp vid olika tids punkter}$$

Låt ρ beteckna densiteten, och c värme-
kapaciteten [$J / kg \cdot C$]

Värmeinnehållet per volymenhet (motsvarar
densiteten ρ i kont. eqv. ovan, (*)):

$$\rho \cdot c \cdot T$$

↑
här densiteten av materialet!

2003
84

Vid värmeledning går energiströmningen \vec{u} i den riktning i vilken temperaturen avtar snabbast.

Fourier's lag: $\vec{u} = -\lambda \text{ grad } T$

↑
Värmelednings-
förmågan, $\frac{\text{Watt}}{\text{m} \cdot \text{K}}$

$$\rightarrow \frac{\partial}{\partial t} (\rho c T) - \text{div} (\lambda \text{ grad } T) = p$$

↑
 $p = p(\vec{x}, t)$
är Värme-
produktionen i
punkten \vec{x} vid t .

Antar att ρ, c, λ är konstanter.

$$\rightarrow \frac{\partial T}{\partial t} - \frac{\lambda}{\rho c} \Delta T = \frac{p}{\rho c}$$

↪

$a := \frac{\lambda}{\rho c}$ kallas för "temperatur-
ledningstalet"

alternativt

$$k = \frac{1}{a} = \frac{\rho c}{\lambda}$$

det så kallade
k-värdet som
anger isolerings-
förmågan

Exempel: Maxwell's equations

För \vec{E} kring en punktladdning gäller
 $\text{div } \vec{E} = 0$

\vec{E} är potentialfält och därför irrotellt
 $\text{rot } \vec{E} = 0$

Vi har även att $\text{div } \vec{B} = 0$, $\text{rot } \vec{B} = 0$.

Detta gäller för alla stationära \vec{E}, \vec{B}
i alla delar av rummen där det saknas
elektriska laddningar och strömmar.

Där laddningar och strömmar förekommer
och tilläts varierar med tiden, måste
dessa equationer modifieras:

$\text{div } \vec{E} = \frac{1}{\epsilon} \rho$ (Gauss' lag)

$\text{rot } \vec{E} = -\frac{\partial \vec{B}}{\partial t}$ (Faraday's induktionslag)

$\text{div } \vec{B} = 0$

$\text{rot } \vec{B} = \mu \vec{j} + \mu \epsilon \frac{\partial \vec{E}}{\partial t}$

↑
Strömstätheten $\vec{j} = \sigma \vec{E}$

Vi inser att
 $\text{div rot } \vec{B} = 0 = \mu (\text{div } \vec{j} + \epsilon \text{div } \frac{\partial \vec{E}}{\partial t}) =$
 $= \mu (\text{div } \vec{j} + \epsilon \frac{\partial}{\partial t} \text{div } \vec{E}) = \mu (\text{div } \vec{j} + \frac{\partial \rho}{\partial t}) = 0$

• ppt med Maxwell's eqn.
i integralform

kontinuitetskv.
uppfyllt!

ALLMÄNA INTEGRALSATSER

Vi har sett ett antal olika typer av
integraler,

t. ex. Linjeintegralen $\int_L \vec{A} d\vec{r}$ som kan
tolkas som "arbetet" att flytta en partikel
längs vägen L i ett kraftfält \vec{A} .

eller flödesintegralen $\iint_S \vec{A} \cdot \hat{N} dS$ som ger
flödet av "hastighetsfältet" \vec{A} ut genom ytan S

Det finns många andra sådana integral-
typer som är av intresse.

För att lätt hantera dessa, formulerar
man integralsatserna av Gauss' och Stokes
så att de kan användas i allmänna fall.

GAUSS' Universal sats:

Om ytan S är rand till kroppen V
Så är

$$\iint_S d\vec{S} \cdot \vec{A} = \iiint_V dV \nabla \cdot \vec{A}$$

\hat{N} skall vara
utåtriktad
Som brukligt
med Gauss!

ersätts med något som gör
båda sidorna meningsfulla!

vanliga Gauss' Sats erhålls med

$$(\dots) = \cdot \vec{A},$$

$$\iint_S \vec{A} d\vec{S} = \iint_S \vec{A} \hat{N} ds = \iiint_V dV \vec{\nabla} \cdot \vec{A} \quad (\text{Skalar})$$

men även t.ex.

$$\iint_S d\vec{S} \Phi = \iiint_V dV \vec{\nabla} \Phi \quad (\text{vektor})$$

eller

$$\iint_S d\vec{S} \times \vec{A} = \iiint_V dV \vec{\nabla} \times \vec{A} \quad (\text{vektor})$$

.ppt

STOKES' Universalsats:

Om den slutna linjen L är rand till den orienterade ytan S, så är

$$\oint_L d\vec{r} (\dots) = \iint_S (d\vec{S} \times \vec{\nabla}) (\dots)$$

ersätts med något som gör båda sidorna meningsfulla.

Det gäller även

$$(\hat{N} \times \vec{\nabla}) \cdot \vec{A} = (\vec{\nabla} \times \vec{A}) \cdot \hat{N}$$

vi ersätter (...) med $\cdot \vec{A}$ och erhåller

$$\begin{aligned}
 \int_L d\vec{r} \cdot (\vec{A}) &= \iint_S (\hat{N} dS \times \vec{\nabla}) \cdot (\vec{A}) = \\
 &= \iint_S (\vec{\nabla} \times \vec{A}) \cdot \hat{N} dS = \\
 &= \iint_S \text{rot } \vec{A} \cdot \hat{N} dS \quad (\text{skalär!})
 \end{aligned}$$

(vanliga formen av Stokes' sats.)

Andra exempel är

$$\oint_L d\vec{r} \cdot (\vec{\Phi}) = \iint_S (d\vec{S} \times \vec{\nabla}) \cdot (\vec{\Phi}) \quad (\text{vektor})$$

eller

$$\oint_L d\vec{r} \cdot (\vec{A} \times \vec{\nabla}) = \iint_S (d\vec{S} \times \vec{\nabla}) \cdot (\vec{A} \times \vec{\nabla})$$

Sådana integraler förekommer ofta t.ex. i elektrodynamiken!

Visa tabell med integral satserna!

PARTIELL INTEGRATION

partiell integration handlar om att flytta derivator!

$$\int_a^b f'(x)g(x) dx = [f(x)g(x)]_a^b - \int_a^b f(x)g'(x) dx$$

— man får randterm och teckenbyte!

SATS: Låt \hat{N} vara utåtriktad, så är

PARTIELL INTEGRATION

$$\begin{aligned} \iiint_V \vec{\nabla} \Phi \cdot \vec{\nabla} \Psi dV &= \iint_S \Phi \vec{\nabla} \Psi \cdot \hat{N} dS - \\ &- \iiint_V \Phi (\vec{\nabla} \cdot \vec{\nabla} \Psi) dV \end{aligned}$$

här står något liknande som ovan — flyttar vi derivatan, så får vi randtermen och teckenbyte!

Produktregeln: $\vec{\nabla} (\Phi \vec{A}) = \vec{\nabla} \Phi \cdot \vec{A} + \Phi \vec{\nabla} \cdot \vec{A}$

$$\vec{\nabla} (\Phi \vec{\nabla} \Psi) = \vec{\nabla} \Phi \cdot \vec{\nabla} \Psi + \underbrace{\vec{\nabla} \Phi}_{= \vec{A}} \cdot \vec{\nabla} \cdot \vec{\nabla} \Psi \quad (*)$$

→ $\iint_S \underbrace{\Phi \vec{\nabla} \Psi}_{\vec{F}} \cdot \hat{N} dS = \iiint_V \underbrace{\vec{\nabla} \cdot (\Phi \vec{\nabla} \Psi)}_{\text{div } \vec{F}} dV =$

$$(*) \quad \iiint_V (\vec{\nabla} \Phi \cdot \vec{\nabla} \Psi + \Phi \vec{\nabla} \cdot \vec{\nabla} \Psi) dV$$

vsr.

2015 90
Ytterligare exempel för partiell integration.

$$\bullet \quad \vec{\nabla} \cdot (\phi \vec{A}) = (\nabla \phi) \cdot \vec{A} + \phi \vec{\nabla} \cdot \vec{A}$$

$$\begin{aligned} \iiint_V \vec{A} \cdot \vec{\nabla} \phi \, dV &= \iiint_V (\vec{\nabla} \cdot (\phi \vec{A}) - \phi \vec{\nabla} \cdot \vec{A}) \, dV \\ &= \iint_S \phi \vec{A} \, d\vec{S} - \iiint_V \phi \vec{\nabla} \cdot \vec{A} \, dV \end{aligned}$$

\downarrow Gauss

(flytta derivaten, för randtermen!)

$$\bullet \quad \vec{\nabla} \times (\phi \vec{A}) = (\nabla \phi) \times \vec{A} + \phi \vec{\nabla} \times \vec{A}$$

$$\begin{aligned} \iint_S \phi (\vec{\nabla} \times \vec{A}) \cdot d\vec{S} &= \iint_S (\vec{\nabla} \times (\phi \vec{A}) - \vec{\nabla} \phi \times \vec{A}) \cdot d\vec{S} \\ &= \int_L \phi \vec{A} \, d\vec{r} - \iint_S (\vec{\nabla} \phi \times \vec{A}) \cdot d\vec{S} \end{aligned}$$

\downarrow Stokes

$$\bullet \quad \vec{\nabla} (\phi \psi) = (\vec{\nabla} \phi) \psi + \phi \vec{\nabla} \psi$$

$$\begin{aligned} \iiint_V \phi \vec{\nabla} \psi \, dV &= \iiint_V \vec{\nabla} (\phi \psi) \, dV - \iiint_V (\vec{\nabla} \phi) \psi \, dV \\ &= \iint_S \phi \psi \, d\vec{S} - \iiint_V (\vec{\nabla} \phi) \psi \, dV \end{aligned}$$

\downarrow allmän integralsats (brän hanß)

randterm

flyttad derivata